

1877; 100 години от Руско-турската освободителна война..., с. 136, 150; **15.** В. Български глас, бр. 44, 16 април 1877; бр. 45, 23 април 1877 и др.; **16.** 100 години от Руско-турската освободителна война... т.1, с. 141, 144, 178; Освобождение Болгарии от турецкого ига т. 2, с. 59, 6; **17.** Българското опълчение т. 1, с. 262, 287, 336, 345, 364, 382, 393, 394, 406, 463, 474; **18.** Пак там, с. 309, 361, 372, 389; **19.** Пак там, с. 298, 352, 359, 368, 401; **20.** Пак там, с. 354, 395; **21.** Пак там, с. 352, 361; **22.** В. Български глас, бр. 47, 7 май 1877; бр. 48, 16 май 1877; бр. 49, 21 май 1877; **23.** Пак там, бр. 46, 30 април 1877; бр. 47, 7 май 1877; бр. 49, 21 май 1877; бр. 50, 28 май 1877; бр. 52, 11 юни 1877; **24.** 100 години от Руско-турската освободителна война..., с. 165, 198; **25.** В. Български глас, бр. 3, 2 юли 1877; 100 години от Руско-турската освободителна война..., с. 218; **26.** В. Български глас, бр. 10, 20 август 1877; **27.** 100 години от Руско-турската освободителна война..., с. 176, 207, 218, 258, 260, 272, 322, 326, 382, 404; **28.** Българското опълчение 1877-1878. Биографичен и библиографски справочник. НПМ "Шипка-Бузлуджа", т. 1 с. 172, 233

## МАРКО Д. БАЛАБАНОВ И ЗАЩИТАТА НА БЪЛГАРСКАТА НАЦИОНАЛНА КАУЗА ПРЕЗ 1869 Г.

Пламен Божинов

През епохата на Възраждането емиграцията играе важна роля на посредник между българското общество и модерния европейски свят. Новите идеи, които идват както от Запад, така също и от Изток, често не само са носени от емиграцията, но тя е и моторът при реализация на вече предначертаното<sup>1</sup>. Тази нейна роля се засилва особено след Кримската война. Руско-османският сблъсък в средата на XIX в. е причината за коренни промени и в българското общество, и във взаимоотношенията между Великите сили по Източния въпрос. Измененията най-чувствително са усетени от младата генерация емигранти, която изпъква като най-динамичната част на българското общество. Именно тя започва да търси нови пътища, средства и начини за осъществяване на освободителните идеали<sup>2</sup>.

Края на 50-те и 60-те години са време, когато на политическата сцена излиза едно ново поколение дейци, родените през 30-те и 40-те години, което прави своите първи опити да заговори със собствен глас и да представи своите виждания за бъдещето на нацията<sup>3</sup>. Така в революционното крило редом до Георги Ст. Раковски (1821-1867 г.) се нареждат Панайот Хитов (1830-1918 г.), Любен Каравелов (1834-1879 г.), Васил Левски (1837-1873 г.), Иван Касабов (1837-1911 г.), Хаджи Димитър (1840-1868 г.), Стефан Караджа (1840-1868 г.) и редица други, които постепенно поемат щафетата на борбата. Подобен процес се наблюдава и сред еволюционистите, където заедно с дейци като Иларион Макариополски (1812-1875 г.), д-р Стоян Чомаков (1819-1893 г.), Гаврил Кръстевич (1817/20-1898 г.), братята Евлогий (1819-1897 г.) и Христо (1822-1872 г.) Георгиеви започват да излизат на сцената и представители на по-младото поколение като Тодор Бурмов (1834-1906 г.),